

Edebiyat Defteri

ysfmrl -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
1 Temmuz 2025 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Yapayalnız

[italik]Vakti seher; öten birkaç kuş, susan birkaç çiçek.
Hepsinin boynu bükük.
Ayuçlarımda dünya boşluğu,
omuzlarımda dünya yükü...
Sessizliği bozuyor diye attığım adımlar,
çokça azarladığım oldu kendimi.
Tepede azık bekleyen canavarların önüne,
lime lime doğradım etlerimi.
Vicdan dedim, zindan oldu her şey.
Çocukluğumda vurulan köhne damgası,
küçük bir kıvılcımdan; yanartaşa evrildi.
Gülmeliyim, fakat hangi bahaneyle?
Kime ne anlatırsam geçer bu puslu dakikalar?
Peş peşe cereyan etmekte, ağrılar, sızılar ve öfke.
Huzursuzca oturduğum her vakit, uyuşan ayaklarıma istinaden,
bir asırlık gam çekmekteyim.
Gülmeliyim, fakat hangi yüzle?
Utanır oldum artık mutluluğa dair yazılan kitapları okurken bile.
Gülmek ayıp mı?
Ayıp nedir? Gülmek mi?
Yüzümü saklayan dört duvarın ardında,
yüzümü asan zillet ordusunun, özgürlük naraları kulaklarımı çınlatıyor.
Penceremi okşamaktan çekinir oldu güneş.
Yapayalnız kaldım.
Güvenimin ağaçlarına kar yağdı, dal düştü, ben öldüm.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1540566/yapayalniz.html>

Hatıra Defteri

[italik]Yağmur yüklü biriyim, şu nehrin kıyısında
Gözlerim uyku satar, yüreğim tedirginlik
Oturmuşum bir kentin, yalnızlık sokağında
Gökyüzü siyah fakat, bulut giymiş gelinlik

Birbirine zıt lakin, bir senfoni içinde
Böyle benim hayatım, hep gülerken ağladım
Bilmiyorum kaç hüznün, sakladım gülüşümde
Umudumu yine çıkmaz, sokaklara bağladım

Neler biriktirmişim, küçücük yüreğimde
Bir delinin tükenmiş, hatıra defteriydim
Hayat isimli tatsız, kelepçe bileğimde
Yetim kızın çaresiz, ağlayan gözleriydim

Güzellik had safha da, uzaktan seyredince
Ateş böyle her daim, düştüğü yeri yakar
Gülmek zordur nefsinin, üzüldürken görünce
Gizlemek zor, gözyaşım, hep içerime akar

Muhammed Yusuf Maral [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1540805/hatira-defteri.html>

Ver Gözlerinin Beyazını

[italik]Benim gibi anlatamazken, kime sorsam ki seni,
Kim yaşamış kış ortasında donarken, dört mevsimi?

Her bir zerrene aşığım, bir bakışına sevdalı,
Son baharda güller açar tebessümünle; gül dalı.

Haz almam sesini duymadığım gece, uykulardan,
Yazarken taşar sırma saçların, beyaz sayfalardan.

Unuttum sandığım her gece, aklıma gelir düşün,
Yolculuğum yine sanadır, son duraktır gülüşün.

Suskunluğuma aldanma, çokça haykırdım aşkımdan,
Gözlerinin misafiriyim, geçemem karasından.

Susadıkça içerim, göz pınarlarından şarabı,
Sarhoşluğum aşkındandır, çekerim hep ıstırabı.

Bilmiyorum vuslat ansızın, uğrar mı bize bir gün?
Umudumu asla kaybetmedim, ne dün ne de bugün.

Sefasını sürsün de gönül, dalsın yine seyrine,
Yumulsun gözlerim artık, dünyanın binbir rengine.

Sadece sen, sadece ben, iki sevilen kalalım,
Unutulsun tüm hikayeler, geçmişi hep yakalım.

İki titrek dudağım, her daim adını sayıklar,
Kalpteki çakıl taşlarını resmin ile ayıklar.

Bir resim ki içine yar, koca cenneti sığdırmış,
Anlatamam halimi, gören derki; sanki çıldırmış.

Oysa bilmezler uyurken sen, nefesinin hazzını,
Al ömrüm senin olsun, ver gözlerinin beyazını.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1540878/ver-gozlerinin-beyazini.html>

Hiç

[italik]Gökkuşığına sensiz sarıldığımdan beri,
İçimde kararın renkleri atamadım hiç.
Yüzün bir kar tanesi gibi sarınca beni,
Güneşin altında uzanıp yatamadım hiç.

Devriliyor oysa kaygılarım gülüşünle,
Oturabilirim asırlara dek seninle,
Gökyüzünün en mavi sokaklarında bile,
Gözlerindeki manzarayı bulamadım hiç.

Ruhum bir uçurtma gibi yalpalanıyormuş.
Gördüğü tüm yıldızlara seni soruyormuş.
Sanki ismin ezelden kulağıma okunmuş,
Bir ezgi gibi şu zihnimden sökemedim hiç.

Ortalıkta dolaşırken sensizlik illeti,
Burnumu esir almış bir lavanta demeti.
Gözlerinin dolaştığı şu sevimsiz kenti,
Fikrimin kuytusundan dahi silemedim hiç.

Olsanda olmasanda çözülmez bu bilmece.
Rüyama uğramadan gitme sakın bu gece.
Dilime bürünüyor kağıttaki her hece,
Sabaha kadar seni yazıp susamadım hiç.

Muhammed Yusuf Maral [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1541032/hic.html>

Hakikati Aşk

[italik]Alem ile ifşadır, vücut ile aşikar,
Her nesne birer sanat; ateş, toprak, rûzigar.
Soluk soluk işlenmiş, ilmek ilmek dokunmuş,
Ol Sübhanın esması, cümle öze okunmuş.

Var O'nunla var iken, yok O'nunla var olur,
Aşk ilahi olursa, aşka aşık olunur.
Aşkın tecellisiyle, nimet olur her eza,
Cefası da güzeldir, sefası da hakeza.

Hakikati aşk demek; hakiki bir aşk ile
Lütfettiği diken, değişmemektir güle.
Yardan yarı isteyip, yar ile yol yürümek,
Yokluğa kucak açıp, derdi ile çürümek.

Erimeli buz gibi, ateşten çok yanmalı,
Değil sade huzurda, her an O'nu anmalı.
Kuru secde boş rükû, gaflet aşkı öldürür,
Fani aşka sarılmak, günahkarı güldürür.

Zikre meftun olanlar, lütfa mazhar olurmuş.
Mahlukatın içinde, maşukunu bulurmuş.
Yalvarırım Sultanım, günahkar bir dil ile,
Mecazlardan soyutla, hakikati lütfeyle.

Muhammed Yusuf Maral[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1541172/hakikati-ask.html>

Yalnızlık Sen Çilekeş, Ben Çilekeş

Yalnızlık anla beni, bırak artık peşimi
Yorulduğum bak kaçmaktan, kaldım nefes nefese
Tut hüznümün elinden, rahat bırak neşemi
Gündüzler benim olsun, vur geceye kelepçe

Heyecanlı değilim, yarına ulaşmaktan
Kulak ver iyi dinle, anlatır yorgunluğum
Ne kârın var bileyim, aklıma bulaşmaktan
Sardın hücrelerimi, yetti uykusuzluğum

İki adet yorgun göz, ve iki titrek dudak
Tek kazancım onlardı, gecenin sabahında
Verdiğin kaçınıcı söz, yine başımda tuzak
Umutsuzluk korkunç şey, gülümser zor anında

Haykırışlarım neden, neden bunca yakarış
Birazcık düşün beni, boşa geçmiş zamanım
Gözümde yağın yaşla, ıslanırken her karış
Bir fiske de sen vurma, bana yeter günahım

Yalnızlık bırak beni, kırmışlar hevesimi
Yolmuşlar saçlarımı, kesmişler budağımı
Bu kaçınıcı feryadım, duyun artık sesimi
Bırakın ellerimi, sis kaplamış dağımı

Yalnızlık sen çilekeş, ben çilekeş gitme kal
Yalnızlık bakma bana, aldırma sözlerime
Yalnızlık bilirsin ki, sen saç ben ise sakal
Yalnızlık aldırma sen, uykusuz gözlerime
Yalnızlık sen çilekeş, ben çilekeş gitme kal

Muhammed Yusuf Maral

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1541388/yalnizlik-sen-cilekes-ben-cilekes.html>

Kalbime Saplayıp Ölebilirim

[italik][ikiyanayasla]Her sabah aynada sana bakarak,
Ümitsiz hayaller kurabilirim.
Sessizce yollara kulak asarak,
Uzaktan sesini duyabilirim.

Hem suyum, hem aşım, hem taşım küstü,
Topraksız vatansız kaldım yüzüstü.
Unutmak kolaysa bir akşam üstü,
Güneşe, gündüze küsebilirim.

Görülmez dağlarım insan gözüyle,
İçimde yeşerir, sararır öyle
Bir anda ömürlük yüzünü söyle,
Nasıl da aklımdan silebilirim.

Terk etmek zor olur senin kentini,
Her sokakta görür gözlerim seni.
Bahçeme ektiğin gülsüz diken;
Kalbime saplayıp ölebilirim.[/ikiyanayasla][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1543109/kalbime-saplayip-olebilirim.html>

Yıllar Hep Genç Kalır

[italik]Yaşlanan benmişim, yaşlanan değil yıllar,
Yıllar hep genç kalır, şahit; kırışıklıklar.
Kaç anı sakladım, neler yaktım içimde,
Gençliğim hapsolmuş, kerpeten dişlerimde.

Acımasız bir kış, iz bırakmış saçımda,
Güneş doğacakmış, söyle hangi yaşımda?
Ey hayat verdiğin, sahte vaatlerleyim,
Ömrünü doldurmuş, çalar saatlerleyim.

Her vakit; nakitmiş, beş kuruşum kalmadı,
Titrek yanaklarım, boş yere ıslanmadı.
Yıkıldı dünyalar, düştü cemre başıma,
Uzanırken gölgem, soğuk mezar taşıma.

Varlık iş mi? Heyhat! yoksa yokluk mu hüner?
Kim vermiş hesabı, kimin sözü muteber?
Ölünce verilmez, sepet dolusu çiçek,
Zaman; yer altında, bir hayli zor geçecek.

Muhammed Yusuf Maral[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1543464/yillar-hep-genc-kalir.html>

Küskün Gözler

[italik]Gözlerim, küsmeyin, ben miyim sizce
Uykusuz bırakan, sizi günlerce?
Hatırlayın, nice rüyaya daldık
Herkes uyudu, geride biz kaldık

Yoruldum, hep düşünmekten yoruldum
Soruydum, hiç sorulmayan soruydum
Yürüdüm, koştum, yollar hatırlamaz
İşitir sesimi, lakin aldırılmaz

Bedenimde yüküm, betondan farksız
Bak yine sabah oldu ve yalnızız
Gözlerim; yorgun âma gibi dalmış
Uyumadan, yeni güne uyanmış

Bitmesin bu gece, doğmasın güneş
Vurmasın ışık, bize karanlık eş
Siyah bir çarşaf, ismimi heceler
Üşüdüm, örtün üstümü geceler

Korkmayın, yıldızlar korkmayın benden
Bende bir taşım, etten ve kemikten
Çocuktum sanardım ay hep yanımda
Oysa o da siz gibi uzağımda

Herkes merhametli, herkes mülayim
Çıkan sese bak, herkes olmuş alim
Bir benmişim zalim, bir ben cühela
Hakkın, hakkına girdiler ne ala

Gözlerim, küsmeyin ben miyim sizce
Uykusuz bırakan, sizi günlerce?
Sonsuzluğa yol var, ilk durak mezar
Sabredin, uyku var, sonsuza kadar

Muhammed Yusuf Maral[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1544134/kuskun-gozler.html>

Küheylan/Özgürlük Nârâları

[italik]Küheylan!

Gırtlığında urgan, tepende gözler...
Nallarının sesi titretiyor kalabalıkları.
Kalabalıklar içinde, yalnızlığı yudumluyorsun.
Ötelerden kulağına hüzzam makamı fısıldayan kuşların,
Göç kervanına ilişiyor gözün.
Yükselmeyi hayal ettikçe, küçülüyor insanlar gözünde.
Önünde bitiyor birdenbire beklemediklerin.

Ayağında devasa pranga,
Sırtına basıyorsun kambur dünyanın.
Eziliyor botlarının altında istemsizce,
Şehla bakışlı menekşeler.
Ellerinden kayıyor zaman ve göz kırpmıyor saçında büyüyen bir kaç kar tanesi.
Kırılan hayallerine gülümsüyor istemediklerin.

Cebinde paslı bir tütün tabakası;
Özgürlüğünü biriktiriyorsun kül tablasında,
Özgürlük nârâları biriktiriyorsun kafatasında.
Tek yapraklı müzik defterinde ruhunun,
Feryatlar besteliyorsun.
Gece 3...
Dilini ısırtıyor söylemediklerin.

Yüzünden düşen bin parçanın birine tutunuyor gülmek.
Gülmek; gözyaşına zıt, gözyaşı; gülmek için köprü.
Sonra güneşi görüyorsun,
Yetim bir yavru ceylana analık ediyor.
Anladıklarınla yetinmek isterken,
Beynini kemiriyor anlamadıkların.

Cümleleri allayıp pullayıp süslüyorsun.
kendine inanıyorsun.
Hoş gelmeye başlıyor şizofreni,
Yalnızlığın sesi sarıyor dört bir yanını.
Yalnızlık; çenesi düşmüş koca karı edasıyla,
Titretiyor kulak zarını.
Ve kulağına yapışıyor dinlemediklerin.

Garip bir işleyişi var hayır ve şerrin.
Yıllardır özene bezene büyüttüğün meyve ağacı,
Bir rüzgarın naif busesiyle devriliyor
Ve tepesinde aç susuz kalmış kedinin,
Yere inişini kutluyor yavruları.
Topluyor yerdeki nimetleri haşereler,
Yakacak bir kaç odun parçası bulduğu için,
Şükür secdesine kapanıyor fakirler.
Sitemler toprağa...
Toprak; düşen her bir meyvenin, binlercesini bahşediyor.
Sen ise çok kez isyanın kıyılarından dönüyorsun,
Lakin sonunda gelip geçiyor sabretmediklerin.

Önünde bitiyor birdenbire beklemediklerin
Kırılan hayallerine gülümsüyor istemediklerin
Dilini ısırtıyor söylemediklerin
Beynini kemiriyor anlamadıkların
Ve kulağına yapışıyor dinlemediklerin
Lakin sonunda gelip geçiyor sabretmediklerin[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1550380/kuheylan-ozgurluk-n-r-lari.html>

Kimselerin İçinde Kimsesizlik Yurdu

Gözyaşına inandım, düşeni hep kaldırdım
Vicdanıma yenildim, yalanlara aldıldım
Ruhumu gaflet denen pisliklere daldıldım

İşlenen onca günah, silinmiyor ki tezden
Yüreğimde safi nur, gelemiyor görmezden

Derince bir uykuya dalmış cümbür cemaat
Rızık yağarken gökten, rafa konmuş kanaat
Hükme boyun eğmeden istenilmiş beraat

Suçlu ve suçlananlar, aynı kaptan üvüt yer
Şeytan sükut içinde, kul kula şer öğütler

Ölçülür mü derece ata ile soy ile?
Kaçılır mı mahşerden oba ile boy ile?
Çıkılır mı yollara asi ile toy ile?

Kulağı hakka sağır medeni insanların
Nefsine köle olmuş bedeni insanların

Düzmece tebessümler, yüzünüzde bilirim
Şer bakışlı şeytanlık, özünüzde bilirim
Yalan, gıybet, iftira sözünüzde bilirim

En samimi dostuma dokunsam nefret kusar
Sanmasınlar korkarım, dilim edepten susar

Sebepler hakikati gizlemekle muteber
Fikir feryat içinde, ruh zikirden bihaber
Ey habisetin pençesindeki gaflet, geber!

Neler gördü şu dünya; kaçışanlar, dönenler
Güneşe kafa tutup bir nefeste sönenler

Cezasız günahların sayısı muallakta
İdam sehpaları boş, hak hukuk yok olmakta
Ölüler cirit atar, dirilerse toprakta

Ömür gözü kör eden üç beş zevke vurulmuş
Hırs ve tamah evlerde baş köşeye kurulmuş

Bir yudum su çok görür, okyanusta yüzenler
Yer beğenir cennetten, mahlukatı üzenler
Sonu hayır getirmez, başı bozuk düzenler

Kalmışım bir başıma, yalnızım, telaştayım
Kimsesizlik yurdunda, kendimle savaştayım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1585619/kimselerin-icinde-kimsesizlik-yurdu.html>

Bir Çiçekte Sen Kopar!

Akıl kârı değilmiş, yaşama kafa tutmak
Yaşamak; bir sarhoşun seksek oynamasıydı
Güneşi seyrederek kör birini avutmak
Hayat denen kabusun, korkunç yansımasıydı

Gerçeği saklamadım, beceremem de zaten
Ah şu yalandan yollar, sırat köprüsü sanki
İnsan neden utanmaz, bıktım bilmecelerden
Artık başka bir yükü kaldıramam inan ki

Hem nasıl razı olsun bunca derde kedere
Bir zamanlar sokakta top oynayan çocuklar
Karıncayı övmekle bitmiyor ki mesele
Ezilirken gözümün önünde yuvacıklar

Özgürlükten bahsetme, merhametten dem vurma
Teselliler tükendi, can tükendi, ben yandım
Ruhum uçmak istiyor, vuracaksan vur durma!
Bilmem senden önce ben kaç kurşuna dayandım

Solan soldu içimde, bir çiçekte sen kopar!
Düşen her bir yaprağa ayrı mezar kazarım
Bilir misin zihnimde ne ihanetler yatar
Tek mısra şiir bile artık zorla yazarım

Muhammed Yusuf Maral

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1634109/bir-cicekte-sen-kopar.html>